

Njegovo poricanje: Da on nije utvara (duh), otkrivajući svoje rane on je tražio hranu.

Ranjen, ali živ

Poslije raspeća, Isus je došao pod brigu svojih predanih sljedbenika koji su ga donijeli u prostranu grobnicu.

Ako je čovjek preživio smrtnu kaznu, mi bi za takvu osobu očekivali da pokaže jasan dokaz rana. Mi bi od njega očekivali da se ne ističe i da se udalji od mjesta raspeća, pošto može postojati mogućnost da ga ponovo uhapsu. Da njegovi sljedbenici pokazuju strah zbog brige za svog učitelja.

Svjedočanstvo Gospela upravo vodi tom zaključku.

Isus pokazuje svoje rane Tomu (Ivan 20:25-27), pokazujući da on nije imao nadprirodno, ponovo oživljeno tijelo, nego tijelo bolesnika.

On je žurno otputovao sa područja raspeća i odabrao da sretne samo svoje nabliže sljedbenike:

'Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju. Ondje će me vidjeti' (Matej 28:10).

Sljedbenici Isusa su se toliko bojali da su odlučili da nikome ne kažu ništa (o njegovom iskrsavanju iz grobnice) (Marko 16:8).

Ni jedanput se Isus nije pojavio pred svojim progoniteljima ili lutao kroz centar Jerusalima tražeći od ljudi da ga sada prihvate kao uskrsnulog Mesiju koji je okajao (platio) za njihove grijeh.

Sve što mi imamo je čovjek u svom ovozemaljskom tijelu od mesa i kostiju (Luka 24:39) koji je podnio muku gladi (Luka 24:41) i ostao izvan središta pažnje. U ubjeđivanju svojih učenika da ima isto ranjeno tijelo, on je pokazivao da nikada nije umro jer ga je Bog spasio muke kao što se Junuz pomolio živ iz ribe (vidi 'Znak Junuza').